

Előfizetési árak

Egész évre . . . 5 ft — kr.
Fél „ . . . 2 ft 50 kr.
Negyed „ . . . 1 ft 25 kr.
Tanulóknak egy évre 3 ft — kr.

Hirdetések

a legjutányosabban számíttatnak.

B A J A

vegyes tartalmu hetilap.

Megjelen minden vasárnap.

Szerkesztőség

hova a lap szellemi részét illető közlemények küldendők:
Szent-Antal utca 208. sz. a.
A SZERKESZTŐHÖZ.

Az előfizetési pénzek és hirdetési díjak Nánay Lajos könyvnyomdá-jába küldendők.

Rendőrségünk.

A városok rendezettségének nincs biztosabb ismerve, mint az, hogy ha a polgárok személye, a polgárok vagyona jogellenesen meg nincs támadva.

A chaotikus állapot jellege ennek ellenkezője, vagyis, ha a városban lakó polgárok személye vagy vagyona nincs biztonságban.

Szomorú, de igaz, nálunk a betörések napirenden vannak, kezdetben a város legszélsőbb helyein történtek betörések, s most már a város kellő közepén, ott hol részben magánosok által felfogadott öregek, részben pedig a hatósági közegek őröknek, hol úgy szólva az őrségnek találkozási helye van.

Magában véve nem férne szó ahhoz, hogy ily helyen betöréses lopás követelik el, hisz az fényes nappal is megkísérthető, de baj az, hogy a betörés tettesei irányában még csak gyanu sincs.

Őrségi intézményünk megbízható, a közegek tisztességes egyénekből vannak kiválasztva, rendőrkapitányságunk buzgó, tevékeny, értelmes emberekből áll, s a hiba még is az intézményben kell, hogy feküdjék.

TÁRCSA.

A szép özvegy.

Olyan szép még, mint egy angyal
És már asszony, hozzá: özvegy!
Jaj, de szánják az emberek,
Hogyha busan az utcán megy.

Minden áldott nap kétszer is,
Jó időbe', rossz időbe',
Halaványan, földig gyászban
Ki-kimegy a temetőbe.

Szegény, szegény özvegy asszony,
— Beszélgetik városzerte,
A nagy csapást: férje vesztét
Hejh, bizony nem érdemelte.

Hogy szerette, hogy imáda!
Mutatja, hogy két év óta
Férje sírját látogatni
Egy nap el nem mulasztotta . . .

Nem úgy van az jó emberek,
Tévedtek, de nagyon! — Hát mi?
Temetőbe jár, de a csósz
Sugár, barna fát látni!

Lakos Gyula.

A 93. számú percsomó.

— Egy ügyvéd-bojtár naplójából. —

Irtá: DREISZIGER KÁLMÁN.
(Folytatás)

„Gyönyörű májusi nap volt, — az ég azur színében tündökölt, a madarak vigan csevegtek a lombokon s a lepék zsongása tölté be a balsamos léget, midőn többen kirándultunk a mihályfalvai erdőbe, élvezni

Ez az, hogy őrségünk számára nézve nagyon is kevés.

Hogy lehetne kívánni azt, hogy 20 ember éjjel nappal ily nagy kiterjedésű város belterületét kellőleg őrizhesse.

Vegyük csak számításba azt, hogy a konstablerok fele, ha az első 24 óra alatt működött, és szolgálatot teljesített, pihen, az őrségre 10 mond tíz ember marad; vegyük figyelembe azt, hogy a város ∞ ily féle fekvése mennyi tért foglal el, hogy a szélek egymástól egy órányi távolságra vannak, s ha csak ezen két tényezőt tekintjük is, önkénytelenül igazságként tűnik fel, hogy az őrség jelen számaránya mellett nem lehet személyünk, nem lehet vagyonunk biztosítva.

Ezen állapot nem tűrhető, mindenünk mi szent, forog koczánk, életünk és vagyonunk.

Ha tudjuk a bajokat, rögtön orvosolni kell azoknak, kik a hatalom polcán ülnek, mert a felelősség őket terheli első sorban.

Szerintünk a nyilvánosságnak kötelessége csak az, hogy kifejezést adjon a közönség óhajának, ezen kötelességet akarunk teljesíteni jelen felszólalásunkkal,

a természet kellemeit és elmélázni a csodaszzerű alkotáson.

Minden bokor visszhangzott a madárdaltól úgy a patakcsa tova folydogáló habjainak locsogásától. A patak partjait viruló zöld gyeppázsit képezte, melyen oly kellemsen lehetett megnyugodni és beszélni különösen a szerelmeseknek, kiket áthat a madárdal, megittasít a balzsam-illat, elragad a patakcsa habjainak locsogásszerű moraja és merengővé tesz a gyeppázsit és így menten minden egyszerű fogalomtól, a szerelem magasztosságát és élvét tisztán a fentiekkel fűszerezve élvezhetik.

A tiszta, kigyózdó utakon jártak ketek az élvkeresők és csevegtek.

Hány szerelmezt láttunk a százados tölgyek alatt elterülő pázsiton s hány szerelmi szót hallottunk tova-repenni a légből! s mindez nekünk oly élvszerző volt, hogy a már szerelmesek sorában hittük magunkat.

Igy, ome elragadtatásunkban egyszerre egy nem mindennapi látvány tárult elénk: egy ritka szépségű hölgy surrant el mellettünk szellemként. Csak futó pillantást vehettünk rá, mert nyomban elfedték szemünk elől a cserjék, a lombok. E percnyi látás azonban elegendő volt arra, hogy magas termete, holló fűrtői s fekete szeméi szabályos arczával és minden kellemeivel együtt hűen emlékünke maradjon. Szerelmesek lettünk; rajongtunk érte és látni óhajtottuk, hogy ismét oly boldogok legyünk, mint látásakor, midőn megszüntünk a földi élet alakjai lenni, hanem szépsége és kellemei által elragadtatva, magunkat a felsőbb régiók örök-boldog lényekének képzeljük lenni; és ome phantáziánk közepette is a bírás vágya lengett át bennünket. — Ellenségekké lettünk. Mindenki

kívánva, hogy ezen a téren minél hamarabb gyökeres javítás álljon be.

Tövisék.

Pártébd.

„Tisztelem mindenki meggyőződését, de a ki másként gondolkozik mint én, az nem becsületes hazafi.“

„Sőt többet mondok, nem is ember.“

Némelykor nem elég, hogy az embernek szíve ne legyen, hanem kell, hogy esze se legyen. Szíve mindeniknek van és csak rajtunk mulik, hogy ne legyen illetve érzelmeink elpalástoljuk; de arra, hogy valakinek esze ne legyen, születni kell és ha így született, ezt elpalástolni hiába akarnók beverklizett frazisokkal.

Ugy-e szépen beszél? Hogy nekihevélt kézzel lábbal. Osz! micsoda nagyszerű dolgokról, személyekről: pragmatica sanctio, kozjog alap, Maria Theresia, Kossuth. Komám az igazi szónok mind ilyen. Tudom én ezt magamról.

Na, hogy mulattál?

Jól. Csakugyan igaz ám, hogy az erköcsi vakság olyan mint a hályog. Gyógyítani csak akkor lehet, ha megéri. Mig megéri belemulik egy kis élet. Mikorra meggyógyul egy új ismeretlen világ tárul elő, melyből előbb sokat érthetett volna de mit

magáénak vallotta, és így én is magam maradtam.

Ekkorszabadon gondolkozhattam a jelen és jövő, az eszmény és a szerelem felett a nélkül, hogy bárki is háborított volna e kedves állapotomban.

Majd elmentem a liget sűrűjébe rejtőzött tóhoz, melyen a vidám hattuk uszkáltak és teletők a madarak zengtek. Itt ismét leheveredtem, és körülnéztem, először ama elragadó látványon, mi ott elem tárul a természetben: sűrű lombok környezték a tavacsát, melybe az azt körülfogó fűzek ágait bocsátották, magokba szivni az életető elemet, hogy a virulások még inkább gyönyörködtet és az alattok elterülő pázsit a szerelmesek és merengőknek oly kedves legyen, s hogy lebilincselve egyedül ez élve, által, megfelelkezzenek az életről s így tisztán a szerelem és merengésnek éljenek.

A pázsitot csak a keskeny, kigyózdó utak szakították meg, a melyeket azonban nem igen sokan vettek igénybe, csak olykor egy-egy merengő tévedezett oda, hogy szabadon, háboríthatlan merengessen ott, hol oly kedvesen cseng a dal, s gyorsan szülemlik a phantasia és helyet fog a kebelben a szerelem, a tiszta szerelem.

Én is megfelelkeztem az életről, — élveztem. A patak mellett látott hölgy kedves arca, oly tiszta valóként lebeg előttem, hogy mint egy csókjaít érzem és kellemsen csengő hangját hallani véltem. — Én is beszéltem elragadtatással a szerelemről és így oly boldog voltam, hogy homályba tűnnek látszott lenni a természet bámulandó szépségeivel és helyette, a szerelem tűnt elem és azt élveztem.

sem látott, és most sokat láthat de mit sem ért.

Pinczér: „Parancsol szívert?„

Vendég: „Oh kérem.“ A pinczér csoszogó pukedlóján meglepetve bár, de mégis, hogy kellően adja az urat, atyánkia a salátából kirántja a villát, beleszúr a szivar közé, hármat felnyársal, tányérra teszi, jobb kezével méltóságos grandezzaival a pinczérnek távozásra int, titkolt meghajoltsággal balkeze a bajuszt pödöri, gyengén meghajítja fejét és pruszlik zsebébe dugja: „köszönöm.“

Igaz történet.

Egy szónoknak.

Azt mondja Börne: hogy a szabadság melyért küzdünk, szeretünk, ki után erőlködünk; a szabadság, mely megvan, feleség, ki isten és ember előtt, eskü és törvény szerint miénk, tőlünk azt senki el nem veheti.

Azt hiszed, hogy az a becsületes ember, ki békés és hallgat, ki tür és megelégedett, ki a háztartás roppant költségeiről és a házi gondokról nem jafi-veszékelt utón utfélen, hogy az nem szereti feleségét? Csak kissé látszassék hűtlennek, csak kissé gyengélkedőnek az asszony és nézd csak mint remeg, mint félti őt, a szerető férj; nézd, vén napjaiban szempilláin köny csillámlik fel, a kimondhatlan szeretet, ragaszkodás drága gyöngy-könyűje, és örül a szíve, ha aggálya oszik és örül a szíve, ha a baj csak pillanatra is mulik, és örömtől reszkette úgy szorítja „az édes anyókrát“, mint ifjúsága

Olykor hangosan is beszéltem, mire a hattuk némi robajt okozva, a víz alá süllyedtek és én felezsméltem; ekkor láttam be, hogy a kedves arczu, phantasia, csókjai, a fák leveleinek susogása, a szavak pedig a madárkak éneke voltak. Azért én nem voltam boldogtalan, hanem újból át engedtem magamat kedves merengéseimnek, hogy majdan lássam őt, haljam szavait és érezzem búvós csókjaít a képezetben.

Midőn e merengésemből felezsméltem, már leszállt a nap a fellegnélküli égről és helyét a csillag milliárd foglalta el, de azért a liget még mindig népes volt: a szerelmi lángok ezrei, a hason sóhajok megszámlálhatlan sokasága zavarta meg a csendet. Minden bokor, minden lomb, szerelmi hangoktól visszhangzott a nélkül, hogy az illetőkön kívül bárki is képes lett volna egyet meg érteni, csak a lombok, ezek pedig semmit sem árulnak el.

Körültekintettem még egyszer, aztán haza idultam egy kedves emlékekkel a melynek létezését tán senki sem fogja megtudni, — csak én őrizem azt az én titkomként, hogy ne zavarja meg senki boldogságomat . . .

A patak parton ismét elsurranni láttam az eszményt, mint szellemszárnyat.

Észrevettem engem! Lassítá lépteit! Én még boldogabb voltam!

Visszafőtődött lélegzetem, s mereven néztem a mosolygó arczra, melyről oly csodáhatásu kellem sugárzott, minőt eddigelé soh'sem volt alkalmam élvezni. Felé indultam, s midőn közelbe értem hozzá, elpirult és szeméből varázssugarak löveltek felém.

— Kissé eltévedtem, s ezért maradtam ily későig e helyen — kezdé ő mosoly kíséretében, midőn közelembe ért — felkérem,

legszenyebb hevében, midőn véle, midőn érte, is halálra küzdött, esküvék.

„Na, na, na, csak ne melegedj egy neki. Hát ki az a Börne? Mit akarsz ezzel nekem mondani!”

Börne? Senki. Egy zsidó gyerek ki Przemiszlíbe született, Kukutyinban meghalt, különben pedig újságokba firkált. Mondani pedig csak azt akarom ezzel: ne kergetőzzél Franciaországban, Britanniában és mit tudom én hol, előttem ismeretlen ideálok után, nem illik az tisztas házas emberekhez, mert ez úgy is nemzeti életünkkel multunkkal legjobb években csak vadházasság volna; maradj békén, becsüld meg magad, becsüld meg feleségedet, tüssz egy kissé, sokszor jó volt az nekéd, ne bántalmazd, ne piszkoldj őt, mert a szenny mit reá dobsz, önmönházadat gyalázza a meg.

A hivatalnok kikönyököl az ablakon.
„Jó napot tekintetes ur! Megkezdődött már a hivatalos óra?”

„Oh kérem, már két órája vagyok itt.”

Hallom a szent-jánosi utra is rosza a kő. Talán a szerződés.

Miért? Itt is két oldalu mint a bérházi?

Magyar klaszikusköböl:
Pandur, pipát ide,
Siess a nagyapád,
Nincs rutabb valami
Mint az a lomhaság.

Huzd a függőnyt odébb
Azon az ablakon,
Hadd lám az építés,
Ott künn hogyaun vagyon.

A, szépecskén halad
Munkának mindenütt,
De tedd be az ablakot,
A nap szemembe süt.

Azt mondják ez is csak álomban mondatott el, mert ébren csak nem lehet ilyen melegben, addig a hivatalban maradni, míg ekkora vers elmondatódik.

Láttad már a napparti sétánytöltést.
Nem, most akarom megnézni.
Jókor. Hisz már azóta hogy kész volt eső is esett.

Talány. Megfejtője a főmuftitól egy esőkot kap.

„Hol volna inkább található a tekintetes X. ur, ha a hivatal állandóan a kaszinóba tételnék, -- vagy ha a hivatalban állandóan volna, mint csak néha szokott lenni, a kaszinó?”

Hogy van az, hogy a főmufti olyan szórakozott?

Hja, nagy emberek mind olyanok.
De rossz nyelvű vagy.

Te! Igaz, hogy rendszeresenek egy commis-voyageur állást a városnál?

Ugyan, mi jut eszedbe?

No hát a ki azt a rettenő sok utazgatást elhítja.*

Láttad már a kutyabőrbeszerzési részvénytársulat ebefogatási bizottságának új czugját?

Nem.
Valóságos entreprise des pompes funebres pour les chics.

Ni, itt mennek, Csakugyan. Nem is hiszem, hogy közönséges kutyáknak van ez a fegyveres assistentia és rendőri fedezet.

Aztán némelykor minő ártatlanokat fognak meg és minő veszedelmek járnak szabadon.

Plane annyira szabadon, annyira borzasztó vakmerően szabadon, hogy nyári éjben, mikor még 11¹/₄ és már 1¹/₃ órákor talpon áll a publikum, külön bolti és közeli bodé-örök és rendőri őrtanya daczára, a város küllő közepén bitangul gazemberek, szegény jóra való köztiszteletben álló orvosaink csaknem egész vagyonát oly furfangosan eltolvajolják.

Hiszem, remélem, fiatal derék rendőrkapitányunk majd nyomra jön.

Ó. Na hallod, ez a „tövises” scribler valóságos sündisznó.

Én. Köszönöm. A sün „tövisese” burkolódik, hogy hozzáférhetlen maradjon, mit tehet ő róla, hogy azok, kikkel szembe helyezkedik, nagyon hozza felférte ő k. Hanem lásd én illedelmesebb hasonlattal élnék irántad.

Ó. Na.

* Hídjé meg töviszúrú ur, hogy ha a baja országaiton kellene utazgatni, ha csak dupla adag morphiom nem adna erőt, könnyen leszoknék az ember az utazgatásról. Szek.

a titkosnál. Így voltam én is: titokban szerettem, lángolóan.

Az egész napi események mind feledve lettek: a pázsit, a lombok, a patakosa locsogása, a madárdal, mind olyanok tetszettek nekem, melyek az életet legkevésbé szerzik meg, — hanem igen is ő volt a napiesemény főpontja: ő volt mindenem, szerelmem, életem, kiért még a halálba is kedvesen mennék, ha ezt hallanám tőle: „szeretem lángolóan.”

Az egész éjtem nyugtalanságban töltöttem; ha percre lehunytam szemem, egy vélt hang, az ő hangja riasztott fel...

Reggel levélíráshoz fogtam: megvallottam neki, hogy szeretem.

Csak azt sajnálom, hogy másolatot nem vettem magamnak, hogy ide ígathatnám e sorokhoz. (Ez azon levél, melyet fennebb közöltem a „93. számú” peresomból — tehát meg van.)

Pár hét zajlott le a találka óta, mely idő alatt én igen sokszor sétáltam az ös-utca 14. számú háza elé, melynek egyik ablakából egy 35 évesnek látszó hölgy nézett ki: arczáról némi nyugtalanság volt leolvasható, mi azonnal megszűnt, mihely „öt” meglátta.

E nő az anya volt: Szivessy Kálmán hivatalnok neje. Ő megköszönte a kísérést! Elváltunk.

Csak ez után ujítottam fel őt egész valójában: 17 éves lehetett, elragadó szépség és bájos kellemel.

Szerelmes letem belé... Imádtam őt! Eseményemnek tekintettem, bár ő nem tudott semmit; de tudvalevő, hogy nincs erősebb szerelem a titkosnál, nincs emésztőbb bánat

Én. Az a tövis, mivel te szurni illetve visszazurni akartál, olyan mint a rózsáé.

A szellemesség illata, a tettetett modor szépsége által vonzza, ki hozzád hajlik, hogy a barátság rózsáját leszakítsa — az ép mikor a tövisre legkevésbé gondol, úgy meg szúrja, hogy a rózsát is szívesen dobja el.

Különfélék.

☉ **Latinovits Gábor** képviselő ur városunkba jött, hogy pünkösdi hétfő napján reggel 9 órakor beszámoló beszédét megtartsa. Különösen felhívják a választó közönség figyelmét arra, hogy minél számosabban megjelenjenek.

— **A pünkösdi hétfői lökerti kövessora** az előjelek után itélve a legsikerültebb nyári mulatságnak ígérkezik. — Az egyet választmányja kebeléből alakult rendező bizottság szakadatlan tevékenységet fejt ki, hogy a közönségnek minél élvezetesebb napot szerezzen. — A közönség maga a legdicséretesebb buzgalommal karolta fel az eszmét, a mi kétségtelen jele annak, hogy a lökerti iránt meleg érdeklődéssel viselkednek. Együttal megemlítjük, hogy a körzött iven aláért adományok pünkösdi hétfőn délután 1-2 óra között a lökerti helyiségekbe küldendők, a hol azok a felkért úrnők által átvételni fognak. — A kik nyereségy tárgyakat irtak alá, felkéretnek, miszerint azokat hétfőn délután 1 óráig Lemberger Ernő urhoz, ezután pedig a lökerti helyiségekbe küldeni sziveskedjenek.

☐ **A szülői tiszteletlenség** egy sajnálatraemelő esete adta elő magát városunkban. — Ugyanis B. E. ki már szülőit több ízben nemcsak illedelmességgel, hanem a vérséges kötelék s háladatoság legszenyebb kötelességeit tipró tettlegességgel is bántalmazta, f. hó 1-én szülőit újra megtámadta, s édes apját, anyját megütötte, majd megelégedve mindenről, a bútorokat zúta szét. Mikor a vérig sértett apa, a felnevelt gyermekének brutalitása elől a rendőrségnél keresett menekülést, s két constabler jelent meg a helyszínen, a fiú ezek ellen támadt, ezek jelenlétében édes anyját arculcsapta, majd az őt bekisérni szándékozó rendőrök ellen baltát fogott, sőt egyik rendőrt azzal meg is ütötte. A méltóságukban is vérig sértett szülők szerint, a fiú kiirtással fenyegette szülőit, miért a kapitányság a szülők kérelmére a háltatlan gyermeket a

járásbírószághoz kísértetett, hol mint halljuk élene a vizsgálót elrendeltetett.

☉ **Ismét betörés.** A fő utcában levő Schönböcker Andrács ékszerésznek bolt helyisége f. hó 1-én virradó éjelen ismeretlen tettes által feltörött s abból 2000 fitra becsült ékszerek lopattak el. Sajnátságos, hogy azon a környéken levő bolt helyiségek felett nemcsak közönségek, hanem a magánosok által felülvizelt és is felügyelt s még csak gyűlött sínes arra, ki követhette el a betörést. Maholnap, elég szomorú, állandó rovatot leszünk kénytelenek nyitni a város területén előforduló ily eseknek, hiába van a panasz egyesek részéről, hiába a sajgó részéről. Az intéző körorok maguk is tudják, hogy constab'ér intézményünk alapján jó, az éjneknek buzógok, de hiába a kevesen vannak, s habár ezen körülmény köztudomásu, maholnap nem lesz nyugodalom, nem lesz vagyonszerzés, s a helyzetet még s segítenek. — Ugy halljuk, hogy a közgyűléshez legközelebb indítvány fog beadni a rendszer kiegészítésére.

☉ **Említtük** lapunk mult számában, hogy Baracska község adópénztára ismeretlen tettes által feltörött s benne elhelyezett 929 fitr közadó összeg ellopott. A nyomban megjelölt elnyomozás, nagyon megbízhatatlan gyűlöket szolgáltatt, a gyűlöket vett tettes mellett ep'annyi körülmény bizonyított, mint ellene. Az tényéket tünt fel, hogy a tettes a viszonyokat, körülményeket teljesen ismerje, s biztosra ment, mikor tetét végrehajtotta. Őt napra a pénztár meglopataisa után Scherk János, ki irtalomból tartatott a község j győzeje által, Bajára rándult, s habár a legszegényebb sorban élt is, mert fizetése sem volt az elmult hónapokban, némely helyen költekezett. A vizsg. bíró gyanus körülmények vévén ezen esetet, nyomaon megindította a kutatóst, hétfőn mar constatiozva lett, hogy Scherk János 50 fitron felül költekezett, mulatott. Kedden reggel a vizsg. bíró már ismét Baracskaú volt, Scherket kihallgatta, ki tagadásban volt, mire letartóztatta és Bajára szállította biztos fedeztet alatt. Szerdán délutáni órákban Scherk már ingalozóva váit, míg látva a körülmények szoros össz-függéséből származott súlyos gyűlöketeket, tettét bevallotta. — Ő ugyanis nagyon szegény állapotát megúnván, elhatározta, hogy a községi adópénztárt, melyben 929 fitr volt, feltöri. E célból a törvényszobába lopódzott esti 9 óra tájban egy fejszével, s a kisbíró 10 órakor zárarta az ajtót, nem is gyanítván, hogy ő odabent van. A szobába ketyegő órát megállította, hogy hallhassa a ház előtt heverező csendőroket, s mikor az utzáit zaj teljesen elhangzott, a magával vitt fejszével a ládát keresztül-fogó vaspántot azon a részen, hol már felnyire kopott volt, felleszítette, majd a ládát feszítette fel, s a benne volt pénz kiemelte. A becsukott ajtó zárját beülről újjával visszatolta, pénzzel, baltával az udvarra jött, majd az udvar alsó részében levő szobájába távozott, anélkül, hogy bárki is észrevette volna. Beismerése következtében a vizsg. bíró azonnal a helyszínrre ment, s a pénzből 870 fitron egy dobozban, melynek alján korpa volt, s a korpn madártojások szép rendben elhelyezve, feltalálta s a pénzt az ott jelen volt községi előjáróságnak átadta.

☉ **A zire-elstereri rend bajai főgymnasiumában** az érettségi vizsgálatok kedden és szerdán tartattak meg. A vizsgálatok sikere a következő: jelcsen képesítetett 2, egy évre vissza utasítatott: 1, 3 óra: 3. egyszerűen képesítetett: 17.

☉ **Veszett el** harapta a napokban Orovetz polgártársunkat. Nem tudjuk a gyeppester — ki városunknak oly sok költségébe kerül, alszik-e, vagy miután a kőbor ebek összefogása hihetőleg nem nyujt jövedelmét, nem is vesződik ilyen dolgokkal. Egy kis bírság nem ártana.

* **A helybelli állami tanítóképezde növendékeinek** jó része a mult hét végén Budapestre utazott, fővárosunk nevezetességeinek megtekintésére. A növendékeknek Dr. Bartsch S. igazgató és Scherer Sándor tanár urak voltak vezetői, kik sem időt sem fáradságot nem kíméltek az ifjuság két napi kalauzolásában. Részletesen tekintették meg az őket legközelebbre érdeklődő tanszer és gazdasági muzeumot, a nemzeti muzeum minden osztályát, az országgyűlés és főrendek házait, a főváros díszes tereit és szobrait, az állatkertet, jelenvoltak az izr. siketnémák intézetének évi vizsgáin, és nem mulasztották el hazánk szép fővárosának festői képét mely emlékeztetőkbe vésní. — Bárha alkalom nyílnék az ifjuságnak hasonló rendkívüli tanulmányos kirándulásokat évenként ismételní.

☉ **Riglezán** m. hó 28-án dőhögőtt vihar alkalmával a villám beütött a szerb templom tornyába meglehetősen károkat okozva rajta, mi annál súlyosabban nehezedik a gör. keleti hitközségre, miután a torony renovációját alig pár nappal előbb fejezték be.

☉ **Csóka Sándor** szingizagató — k a téli idényt jól szervezett társulatával vá

szobaleány lépett be, kezében egy illatos levéllel.

— Női kézírás! . . Ezt ő írta! Én boldog vagyok! mondám a levél átvételekor, s hangosan olvastam fel magamnak a következőket:

„Tisztelt Szentessy ur!

Hozzám intézett sorai valóban meglepettek, nem azért, mintha tán ellentmondanék az abban mondottaknak, . . nem, oh nem! hanem . . .

Nem tudom még mi a szerelem. Nem érzem még annak hatását, hanem azok már némileg előttem állnak a képzeletben: boldogító, magasztos.

Tudom, hogy szeretni és szeretetni olyan fogalom, melyet a költő legmerészebb phantasiája sem közelíthet meg, ha nem szerelmes, ha nem volt részére egy kebel tárva arra, hogy szavait, kifejezéseit e kecsagalta érzelmekből mondja meg.

Nem! Oh nem! mert a szerelem szűli a képzelmet.

A liget mngtette hivatolt hatását. . . Holnap viszontlátás a ligetben!

Isten önnel Szivessy Irma.”

Pár percre álomnak tünt fel az egész. Nem akartam hinní a soroknak, — azt vélvén, hogy barátaim íznek velem heccet; de majd megnyugtatt az azon tudat, miszerint az írt levélről tudomásom senkinek sem lehet, mert azt sem tudják, hogy találkoztam, beszéltem vele.

(Folyt. köv.)

Szántói savanyú víz.

A legkitünőbb, legegészségesebb és legolesőbb savanyu víz!

A székesfehérvári országos kiállításnál és a bécsi világkiállításnál az érdem-éremmel jutalmazva!

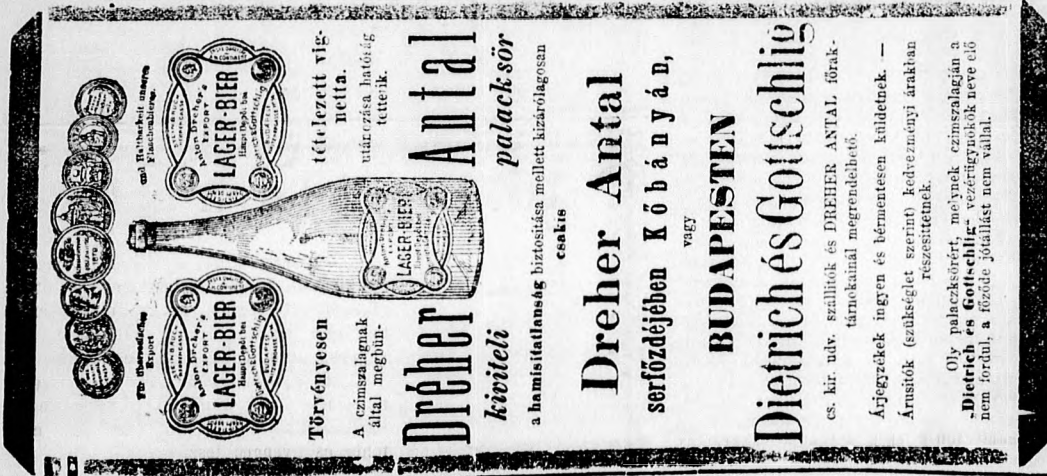
Ő Felsége legmagasabb elismerésében részesítve!!

A szabad szénsavnak nagy mennyisége, a tömör részek csekély volta egyik főtulajdonsága ezen égvényes sós savanyu viznek.

Különösen alkalmas a természet ezen ajándéka mint az emésztést előmozdító, mint pedig frissítő ital magán vagy borral vegyítve mindennapi élvezésre.

1 rekesz ára 25 nagy palaczkkal	4.85.
1 " " 50 kis " "	5.—.
1 nagy palaczkkal	0.22.
1 kis " "	0.11.

Kizárólagos főraktár-tulajdonos Baján: **DRESCHER GYULA** kereskedő.

Dreher Antal
palack-sör

teljezett viganetta.
várczása hatóság tetteik.

Dreher Antal
kivitel

a hamisítatlanság biztosítása mellett kizárólagosan csakis

Dreher Antal
serfőzdéjében Kőbányán,
vagy
BUDAPESTEN
Dietrich és Gottschlig

es. kir. udv. szállitók és DREHER ANTAL. főrak. tárnokaimál megrendelhető.

Ájgyezkek ingyen és bérmentesen küldetnek. — Árúsiók (szükséglet szerint) kedvezményi árártan reszesztetnek.

Oly palaczkot, melynek ezinszalagján a „Dietrich és Gottschlig” vezérgyömbök neve elő nem fordul, a főzde jóallást nem vállal.

Értesítvény.

Számos községből, ugy a helybeli t. cz. közönség részéről eredő folytonos felszólításoknak engedve, elhatároztam magamat fennálló

SODA-SZIKVIZ

GÉPEMMEL

vegyileg tiszta, (Chemisch rein) általában ismert, az orvos urak által ajánlott gyógy-, ugy hűsítő-vizet a folyó évi idénnyel megkezdve, az igényeknek megfelelőleg, helyben mint vidéken ismételtárusítóknak kedvező árendedmény mellett, gyártani.

Tudomásul adom ezuttal, hogy a t. cz. közönség nagyobb kényelmére saját készítményü sodavizem minden városnegyedben a következő uraknál kapható:

Budai, Büchvald, Binder János, (Gesztenyefa) Burkovits Péter, Bagó, (Szent-István) Balázs Ferencz, Bokanyi, Bankart, Bernáth, Csibry Ferencz, Diczendy János, Engelsman, Katharinger, (Fehér hajó) Gebhardt Pál, Gyulai János, Horak, Hechti József, Hamhaber, Horváth István, Hauszler György, Juhász, Klebantz, Komárosovits, Kováts László, Kreitsmer Ferencz, Király János, Kováts József, Leitschuk Jakab, Lieb András, Lenhardt, Limperger, Langenbacher, Lengyel János, Merl József, Mojzes János, Mantus Károly, Nagy Zsigmond, Otta Venczelné, Ruzs Ignác, özv. Rimlérné, Stimáts István, Batist, (P.-Sziget) Szalay, Szüll, (Szent-János) Szeitz János, Simon Ferencz, Vagner Ferencz, Krusetz Anna, Sziágyi, Seif, Eckert József, özv. Csanádiné, Kováts István, Orosz József, Reiner József, (Zoldfa) Zlatinkovits, Zachari Sándor.

(A t. cz. helybelli elárúsítóknak a sodaviz házhoz hordatlk.)

Kelt Baján, 1881. ápril hónapban.

Pollerman Bertalan,

gyógyszerész.

ben és idegfejében szenvedő nőknek is. — Schweitzi labdacsam 15-öt tartalmazva 25 krért, 50-et tartalmazva 70 krért bádólokozokban árusítatnak Baján Geier Károly gyógyszerész ur által, azok kivételével Ausztria-Magyarország minden nagyobb gyógyszerész Vevésnél kérem ügyelni arra, hogy minden dobozom vörös etikette, benne a schweitzi keresztnek és nevének kell állnia. Brandt Ricárd, gyógyszerész Schaffhausenban. (Schweitz.)

a schweitzi-labdacsok bejuttattak, ott mindig kezesek voltak maguknak állandóságot szerezni. Hiányos emésztésnél, főfáissal összekötött puffadásnál, az altest-, mell- és hágerincz fájdalmaknál, savanyu felbőfőzésnél, a tagok fárad - s tunyaságánál, szédülésnél, tisztátalan vérnél, köszvény és csúszál, aranyérmél, lélezési akadályoknál, eltorzított borbajoknál, kelesknél, nyit sebeknél, szivdobogásnál stbnél vértisztító természetük, a gyomor és belek működésére enyhe hatásuk által különösen kitünnek, de fájdalomkéllő, biztos hatásukat ajánlhatók még mehgör-

kitünő hatására, elég bátor voltam magamban azt állítani: hogy a schweitzi-labdacsok lassan ugyan, de mégis utat fognak maguknak törni. És ugy is történt, lassan fejlődött irántuk az érdeklődés, de folytonosan emelkedett kelendőségük ugy, hogy ma Ausztria-Magyarország valamennyi nagyobb gyógyszerész Richard schweitzi-labdacsait, tártja Brandt Ricárd schweitzi-labdacsait, és mindenki, ki ennek egészségét köszöni, igyekszik azt minél szélesebb körbe juttatni. Nagyon sok szer van olyan, mely amint jött, ugy ment is ismét, de ahová egyszer

Schaffhausen. Amint egy évvel ezelőtt Ausztria-Magyarország gyógyszerészeit az általam orvosi vény után készített schweitzi labdacskok eladására felhívtam, csak nagyon kevesen voltak, kik felhívtásonnak megfelelően kérségek nyilatkoztak. Legtöbben mellőzték, és csak azt várták, mely fogadtatásra fognak találni a schweitzi-labdacsok az orvosok és a közönség körében. Bár ezen állapot rékam nézve nem igen volt kielégítő, támaszkodva a fölem távol álló orvosok nyilatkozataira és a labdacsk